

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.104/2025/13.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** felperes címe) **felperesnek**, a alperesi képviselő (Cím7) által képviselt **Alperes1** alperes címe) **alperes** ellen, Budapest Környéki Törvényszék 33.M.70.334/2024/21. számú ítélete ellen, a felperes 24. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

A perben felmerült 264.000 (kétszázhatvannégyezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2024. január 09. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel villanyszerelő munkakörben, az alapbére a munkaszerződés 4. pontja szerint, a mindenkor minimálbér volt.

[2] A felperes először város 1ben végzett munkát, ahol néhány nap után ügyvezető neve alperesi ügyvezető közölte a felperessel, hogy a munkavégzésével nem elégedett, azon a munkahelyen nem dolgozhat tovább. Ezt követően a felperes abban állapodott meg ügyvezető2, az alperes másik ügyvezetőjével, hogy város 2-ben fog dolgozni. Az ügyvezető

megígérte, hogy keresnek a felperesnek albérletet, majd, amikor nem sikerült albérletet találni, a felperes vállalta, hogy ingázik a lakhelye és város 2 között.

[3] ügyvezető neve2 alperesi ügyvezető 2024. február 06-án 07:50 órakor a felperes részére az alábbi SMS-t írta: „... bácsi, nem értem ezeket az üzeneteket, téged senki nem kötelezett semmire, csak arra kértelek, végezd a munkádat és ne vitázz mindenkivel, de neked ez nem megy. Továbbá nem az volt a feladatod, hogy mobilozz, míg a kollegád dolgozik, továbbá túl sok hiba, ami abban mutatkozott meg, hogy hibás, mérethibás összeszerelés, stb., stb., ..., ezt mind javítani kellett, pedig te szék [szakembernek] vallood magad. Sajnos nem jól végzed a munkádat, ezért nem tartok igényt rá, a felmondásodat elküldöm e-mailben és postán. Ne hibáztass azért, mert nem végzed a munkádat megfelelően, én próbáltam segíteni, de hiába.”

[4] ügyvezető neve2 alperesi ügyvezető 2024. február 06-án 08:20 órakor a felperes részére az alábbi SMS-t írta: „Értetlenül olvasom ezt a sok hazugságot, ami szerintem egy szenilis öregember burkolt próbálkozása arra, hogy így jusson pénzhez, mert munkával nem sikerül. Ultimátumot írsz nekem és burkoltan, de fenyegetőzől, inkább végezted volna el az ún. munkát megfelelően.”

[5] A felperes 2024. február 06-án átvételi elismervénnyel átadott az alperes részéről eljáró név 3 részére két darab védősisakot és egy darab munkavédelmi bakancsot. Felperes az átvételi elismervényre ráírta: „A leszámolás avégett lett, mert azonnali hatállyal felmondta a munkaviszonyomat az Alperes1 részéről név 3 szóban azzal, hogy majd írásban ügyvezető neve2 ügyvezető eszközli a 8 órás munkavégzés végett.”

[6] A felek a munkaviszonyt 2024. február 10. napján kelt közös megegyezéssel szüntették meg.

Kereset

[7] Felperes keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetés jogkövetkezményeként a munkaviszony helyreállítását kérte, valamint sérelemdíj címén 5.366.000,- Ft kifizetésére kérte az alperest kötelezni.

[8] A munkaviszony helyreállítása iránti kereseti kérelmét elsődlegesen arra alapította, hogy az alperes 2024. február 6-án szóban közölt azonnali hatályú felmondása az egyenlő bánásmód követelményébe ütközött, mivel nyugdíjas kora miatt szüntette meg a munkaviszonyát. A munkaviszony helyreállítása iránti kereseti kérelme körében másodlagosan arra hivatkozott, hogy a közös megegyezést sikerrel támadta meg. Továbbá a joggal való visszaélés tilalmába ütközött a közös megegyezés, mivel nem fizette volna ki az alperes a munkabért, ha nem írja alá a közös megegyezést. Ebben a körben előadta, hogy két különböző oldalszámozású - egy négy oldalas és egy öt oldalas - munkaszerződést kötött vele az alperes.

[9] Felperes a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként előterjesztett kártérítés iránti kereseti kérelmétől a 2025. március 27. napján érkezett beadványában elállt.

[10] A sérelemdíj iránti kereseti kérelmét arra alapította, hogy az alperes két különböző oldalszámozású munkaszerződést íratott alá vele; továbbá az alperes hátrányosan megkülönböztette a munkatársaival szemben, mivel a munkáltató az általa megígért albérletet nem volt hajlandó a részére megfizetni, pedig a többi kollégának fizette a kauciót és a havi

bérleti díjat is. A sérelemdíj iránti igénye körében arra is hivatkozott, hogy az alperes a munkaszerződés 5.1. pontjában rögzített napi 8 óra helyett napi 10 órás munkavégzést követelt tőle és nem volt tekintettel a testi épségére, mivel napi 16 órát volt távol az otthonától azzal, hogy ingáznia kellett a lakóhelye és város 2 között. A sérelemdíj iránti kereseti kérelem körében előadta továbbá, hogy az alperes munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó jogosultság nélkül közvetítette ki munkavállalónak város 1-re és város 2ra. Előadta továbbá, hogy a közös megegyezést sikerrel támadta meg, illetve azt is kifogásolta, hogy az alperes visszatámasztotta a felmondásról szóló munkaügyi iratait.

[11] A sérelemdíj iránti kereseti kérelme körében hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperes nem tisztelte a személyéhez fűződő jogait, a becsületét sértette meg azzal, hogy a 2024. február 6-i 8:20 órakor írt SMS-ben „hazugnak, szenilis öregembernek” nevezte, és „pénzhez jutó burkolt próbálkozás”-ról írt, valamint valótlanul sértegette a 2024. február 6-én 7:52 órakor írt SMSben azzal, hogy mobilozott, amíg a kollégája dolgozott, illetve azzal, hogy sok összeszerelési hibát követett el és hogy nem tart igényt a munkájára. Az alperes az emberi méltóságát sértette azzal, hogy az SMS-ben azt írta, hogy „a felmondásodat elküldöm e-mailben és postán”, amit a mai napig nem küldött el. Előadta továbbá, hogy minden embernek joga van a törvény szerint munkát végezni.

Ellenkérelem

[12] Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Elsődlegesen alaki kifogást terjesztett elő, mivel a felperes keresetlevelét a polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (2) bekezdés e) pontja alapján vissza kellett volna utasítani, mivel nem tartalmazza a Pp. 170. § szerinti alaki kellékeket, nem olvasható valamennyi tényállítása, a tény-, és jogállítások ebből következően nem teljeskörűek, azok nincsenek szinkronban egymással.

[13] Érdemben előadta, hogy a kereset megalapozatlan, mivel az alperes a felperes munkaviszonyát nem jogellenesen, hanem a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 64. § (1) bekezdés a) pontja alapján közös megegyezéssel szüntette meg, a megállapodás teljesezésbe ment, a felperes az erre irányuló jognyilatkozatát nem támadta meg, ilyen tartalmú nyilatkozatot az alperes részére nem közölt.

[14] A munkaviszony helyreállítása iránti kereseti kérelem elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az Mt. 83. § (1) bekezdés a) pontja szerinti törvényi feltételek nem álltak fenn, mivel a felperes munkaviszonya nem azonnali hatállyal került megszüntetésre, a munkáltatói jogkör gyakorlójától ilyen intézkedésre nem került sor. Erre tekintettel a felperes a közös megegyezéssel kapcsolatban tévesen hivatkozott joggal való visszaélésre, mivel az csak egyoldalú munkáltatói intézkedés esetén merülhet fel. Az egyenlő bánásmód sérelme körében arra is hivatkozott, hogy a munkaviszonyt közös megegyezéssel szüntették meg. Álláspontja szerint a felperes alaptalanul hivatkozott a munkaviszony helyreállítása körében arra, hogy a közös megegyezést sikerrel támadta meg, mivel az Mt. 83. § (1) bekezdés c) pont alapján a közös megegyezést nem támadta meg.

[15] A sérelemdíj iránti kereseti kérelem elutasítását kérte, mivel a felperes a munkaszerződésnek megfelelően került foglalkoztatásra napi 8 órában, valamint, hogy az alperes által tett sértő kijelentésről nincs tudomása, a felperes nem is jelölte meg, hogy mikor, ki mondott vele szemben becsületsértő kijelentést.

[16] Előadta, hogy a felperes két helyen végzett munkát: az első alkalommal néhány napot város 1-ben látott el feladatokat, majd miután a munkavégzése a közvetlen munkatársak és a felettese észrevételei alapján nem volt megfelelő, város 2-ben kezdett el dolgozni, azonban a munkavégzésével kapcsolatos kritikák ott is hasonlóak voltak. Emiatt alperes kezdeményezte a felperes munkaviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetését, amelyet a felperes elfogadott, így a felperes munkaviszonya 2024. február 09. napjával közös megegyezéssel szűnt meg, a megállapodás aláírására 2024. február 10. napján került sor.

Az elsőfokú bíróság határozata

[17] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek sérelemdíj címén 100.000 forintot, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 293.632 forint + Áfa perköltséget.

[18] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a Pp. 265.§ (1) bekezdése alapján a perben a felperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy az alperes 2024. február 6-án szóban jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát.

[19] A felperes az előadását a 2024. február 6-án kelt átvételi elismervénnyel kívánta bizonyítani, mely az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem vezetett eredményre. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy név 3 közölte a felperessel, hogy az alperes azonnali hatállyal megszünteti a munkaviszonyát, amelyről ügyvezető neve2 ügyvezető írásban fog intézkedni, azaz a munkáltató szándéka nem a szóbeli munkaviszony megszüntetés volt, hanem írásban kívánta megszüntetni a felperes munkaviszonyát. Ezt támasztja alá ügyvezető neve2 ügyvezető által 2024. február 6-án 7:50-kor küldött SMS nyilatkozata is: „.... Sajnos nem jól végzed a munkádat, ezért nem tartok igényt rá, a felmondásodat elküldöm e-mailben és postán...”

[20] Az alperes azonban nem közölt felmondást a felperessel, hanem a felek 2024. február 10-én kelt „Megállapodás munkaviszony megszüntetéséről” elnevezésű okiratot írtak alá, így a felperes munkaviszonya közös megegyezéssel szűnt meg.

[21] Az alperes alaposan hivatkozott arra, hogy a felperes a közös megegyezésre vonatkozó nyilatkozatát nem támadta meg 30 napon belül az Mt. 28. §-a alapján, ezért a megállapodás érvényesen létrejött a felek között.

[22] Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy közös megegyezés a joggal való visszaélés tilalmába vagy az egyenlő bánásmód követelményébe ütközött-e, figyelemmel arra, hogy a munkaviszony nem felmondással szűnt meg. Megjegyezte a bíróság, hogy a felperes a személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a munkaviszony-megszüntetés indoka az volt, hogy nem volt hajlandó napi 8 óra helyett 10 órát dolgozni, nem állította, hogy az alperes a nyugdíjas kora miatt szüntette meg a munkaviszonyát. A fentiekre tekintettel a munkaviszony helyreállításának törvényi feltételei nem álltak fenn, ezért a bíróság elutasította a helyreállítás iránti kérelmet.

[23] A sérelemdíj iránti kereseti kérelem kapcsán az elsőfokú bíróság osztotta a felperes álláspontját, miszerint becsületsértő az alperesi ügyvezető által a 2024. február 6. napján 8:20 perckor a felperes részére küldött SMS-ben tett azon kijelentése, hogy „Értetlenül olvasom ezt a sok hazugságot, ami szerintem egy szenilis öregember burkolt próbálkozása arra, hogy így jusson pénzhez, mert munkával nem sikerül.”. Az elsőfokú bíróság álláspontja a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45.§ (1)

bekezdése alapján a fenti SMS a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezésmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak minősül.

[24] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre gyakorolt hatása alapján állapította meg, figyelembe vette, hogy a becsületsértő kijelentés a munkáltató részéről hangozott el, azonban azt az alperesi ügyvezető egyetlen egy alkalommal a felperes részére írt SMS-ben írta le, nem tette széles körben közzé, ezért 100.000 forintot talált a személyiség sérelmével arányosnak.

[25] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a becsület megsértésére irányuló sérelemdíj kereseti kérelem megalapozatlan. Az alperesi ügyvezető 2024. február 6-án 7:52-kor SMS-t írt a felperes részére, miszerint mobilozott, amíg a kollégája dolgozott, hogy sok összeszerelési hibát követett el és hogy az alperes nem tart igényt a munkájára. Ezek az állítások egyrészt nem véleménynyilvánítások, hanem tényekre utalnak, másrészt a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására nem alkalmasak, kifejezésmódjukban nem indokolatlanul bántóak. A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az alperes az emberi méltóságát sértette azzal, hogy az SMS-el írtakkal ellentétben, nem küldte el e-mailben és postán a felmondását, mivel egy munkáltatói intézkedés elmaradása annak esetleges jogellenessége esetén sem sérti az emberi méltóságot.

[26] A felperes a sérelemdíj iránti kereseti kérelmében továbbá az alábbi körülményekre hivatkozott:

- az alperes két különböző oldalszámozású munkaszerződést íratott alá vele,
- az alperes hátrányosan megkülönböztette a munkatársaival szemben, mivel az alperes által megígért albérletet nem volt hajlandó a részére megfizetni, pedig a többi kollegának fizette a kauciót és a havi bérleti díjat is,
- az alperes a munkaszerződés 5.1. pontjában rögzített napi 8 óra helyett napi 10 óramunkavégzést követelt tőle,
- az alperes nem volt tekintettel a felperes testi épségére, mivel napi 16 órát volt távol az otthonától azzal, hogy ingáznia kellett a lakóhelye és város 2 között,
- az alperes munkaerő kölcsönzésre vonatkozó jogosultság nélkül közvetítette ki munkavállalónak város 1-re és város 2ra;
- a közös megegyezést sikerrel támadta meg, az alperes visszadátumozta a felmondásról szóló munkaügyi iratait.

[27] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján a sérelemdíj iránti igény alapja a személyiségi jogsérelem, azonban a felperes által a fentiekben megjelölt körülmények egyike sem jelent személyiségi jogsérelmet, ezért a bíróság elutasította a felperes ezen körülményekre alapított sérelemdíj iránti igényét. Megjegyezte a bíróság, hogy a felperes maga nyilatkozott úgy, hogy albérlet hiányában vállalta a lakóhelye és város 2 közötti ingázást.

[28] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdése alapján sérelemdíj címén 100.000 forint kifizetésére kötelezte az alperest, a bíróság a felperes ezt meghaladó sérelemdíj iránti kereseti kérelmét elutasította.

[29] Az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét a Pp. 512. § (2) bekezdés alapján 7.075.400 (5.366.000 + 2.134.400) forintban állapította meg.

[30] Az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdés alapján pervesztessége arányában (98,7%) kötelezte a felperest az alperes perköltsége megfizetésére 293.632 (297.500 x 0,013) forint + áfa összegben. A bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM

rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ügyvédi megbízási szerződés és költségjegyzék alapján 297.500 forint + áfa összegben állapította meg.

Fellebbezés

[31] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kérte az alperes kötelezését 3.300.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

[32] Hivatkozott arra, hogy az ítéletben foglalt döntés nem terjedt ki valamennyi kereseti kérelemre, mivel a felperes ügyészi fellépést kért az alperes által elkövetett becsületsértésre, illetve adócsalásra tekintettel.

[33] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság elfogult volt, panaszt terjesztett elő az elsőfokú bíróság BKT SZMK:35.Mpk.75017/2025/2. és 3. számú határozatban foglaltakra tekintettel a befejező határozatra.

[34] Előadta, hogy az alperes által 2025. március 17-én beadott beadvány hatálytalan, figyelemmel arra, hogy azt követlenül a tárgyaláson kézbesítették a számára.

[35] Hivatkozott továbbá arra, hogy a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiumánál az 5.M.70.123/2024/13. és 5.M.70.345/2024/5. szám alatt nem a kereseti kérelemmel indította a felperes a jelen pervitelt, hanem a felesége meghatalmazásával, amelyek szintén nem lettek megítélve az elsőfokú bíróság által.

[36] Hivatkozott a NAV Pest Vármegyei Adó- és Vámigazgatóság tájékoztatójára, a jogviszony kezdete 2021. január 3., a jogviszony vége 2024. február 9., melyet szintén nem vett figyelembe az elsőfokú bíróság.

[37] Előadta, hogy ügyvéd1 nem az alperes jogi képviselője, hanem az alperes jogi képviselőjének az akadályoztatása esetén való eljárásra helyettes ügyvéd, melynek következtében az érdemi nyilatkozata hatálytalan. E körben hivatkozott azon jogesetre, miszerint a végrendelet azért lett hatálytalan, mert a tanúk más tollal írták alá.

[38] Az anyagi és eljárási jogszabálysértések körében előadta, hogy ezen pervitel nem a kereseti levél alperesnek megküldésével indult, hanem a felperes jogi képviselőjének a meghatalmazásának az alpereshez való elküldésével.

[39] Előadta ismételten, hogy az elsőfokú bíróság elfogultsága miatt szemet hunyt a felperes által feltárt alperesi adócsalás fölött. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság feltétel nélkül elfogadta az alperes azon nyilatkozatát, hogy nem 2024. március 15-én fizette ki a felperest, így nem is volt hajlandó jegyzőkönyvbe venni a felperesnek küldött tértivevényes levelet.

[40] A felperes igazolási kérelmet terjesztett elő, melyben hivatkozott azon munkaügyi perére, amely a Fővárosi Bíróság előtt volt folyamatban az 1998 – 2000 évek körül, és 100.000 forintot ítélt meg a felperesnek sérelemdíj jogcímén, de az alperesi munkáltatót nem tudta megnevezni. Hivatkozott arra, hogy a 2000-es évek óta az 2025-ben az árak kb. háromszorosára növekedtek. A perköltség igényét is fenntartotta.

[41] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem hivatalosan küldte ki a felperes részére a jegyzőkönyveket. Kérte, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az elsőfokú bíróságot, hogy az e-maileket újra küldje meg oly módon, hogy az ne legyen „nem hivatalos”.

[42] Előadta, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmazza, hogy az alperes törvényes képviselője elismerte, hogy SMS-ben mondott fel a felperesnek 2024. február 6. napján, amely alapján pernyertes a felperes.

[43] A felperes a fellebbezésben tett hiánypótlási kérelmében kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a pártfogó ügyvéd kirendelésében történő határozathozatalig ne hozzon határozatot a jelen ügyben. Amennyiben bármikor is dönt, akkor is csak a felperesi beadványok és a felperes által előadottak alapján hozza meg a határozatát. Álláspontja szerint, az alperes a tárgyalási jegyzőkönyvben elismerte, hogy sms-ben azonnali hatállyal szüntette meg a jogviszonyát.

[44] A felperes a fellebbezés pótlásában előadta, hogy az ítélethirdetési jegyzőkönyv nem hangfelvétellel, hanem diktálással született.

[45] A felperes igazolási kérelmet terjesztett elő, melyben hivatkozott arra, hogy unokája született 2025. március 4-én, aki folyamatos felügyeletet igényel a család, de a felperes részéről is. Nyugdíjas létére a család megélhetése végett dolgoznia kell napi 8 órát, villanyszerelői alkalmazottként. Előadta továbbá, hogy elesett, a tetanusz injekciótól 2 – 3- 5 napra lesántult, és az ő munkavégzése nélkül a jelenlegi munkáltatójánál nem tudták villanyszerelési munkákat elvégezni.

[46] A felperes a 2025. augusztus 6-án érkezett beadványában kérte tárgyalás tartását.

Fellebbezési ellenkérelem

[47] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[48] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ennek alapján megállapított tényállás pedig az ügy érdemi elbírálására alkalmas volt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok, tények és jogállítások teljeskörű ismeretével, azok mérlegelése során jogszerű döntést hozott.

[49] Álláspontja szerint a felperes fellebbezése nem felel meg a Pp. 388. §-ának, amely szerint a jogi képviselő nélkül eljáró félnek a fellebbezés alapjául szolgáló jogszabálysértés feltüntetéseként elegendő, ha megjelöli, hogy az elsőfokú eljárás mely részét tartja jogszabálysértőnek, vagy az elsőfokú határozat mely jogát vagy jogos érdekét sérti, továbbá a felperes a Fővárosi Ítéltábla 3. sz. végzésében foglaltaknak sem tett eleget. A fellebbezésből nem derül ki, hogy mely anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértésre alapítja a fellebbezését, valamint a fellebbezés indokolást nem tartalmaz, az elsőfokú bíróság határozata általi jogszabálysértést, valamint ennek részletes indokait nem rögzíti.

[50] A felperes fellebbezése számos olyan tényállítást, kérelmet tartalmaz, amely a jelen eljárásban nem releváns. Az elsőfokú bíróság a felperes mindkét kereseti kérelmével a jogviszony jogellenes megszüntetése és a sérelemdíj iránti kereseti kérelem vonatkozásában döntést hozott.

[51] A felperes megalapozatlanul kifogásolta az alperesi jogi képviselő jogosultságát, figyelemmel arra, hogy az érdemi ellenkérelem mellékleteként csatolt meghatalmazás alapján ügyvéd1 ügyvéd jogosult volt eljárni alperesi képviselő ügyvéd helyett.

[52] A felperes elfogultságra alapított kizárási kérelme az elsőfokú eljárás során jogerősen elutasításra került.

[53] Vitatta a felperes fellebbezésének azon pontját, miszerint az alperesi képviselő elismerte, hogy SMS-ben szüntette meg a jogviszonyt. Az SMS alapján megállapítható, hogy

az alperes csupán tájékoztatta a felperest, hogy megszünteti a jogviszonyt és azt hivatalosan postai úton fogja megküldeni. Azonban ezt követően a felek közös megegyezéssel szüntették meg a jogviszonyt, melyet a felperes nem támadott meg. Megállapítható tehát, hogy a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésében a felek megállapodtak, a megállapodás teljesítésbe ment, az erre irányuló jognyilatkozatát a felperes sem határidőben, sem azt követően nem támadta meg, ebből kifolyólag a keresete megalapozatlan.

[54] A sérelemdíj iránti kereseti követelést teljeskörűen vitatta. A felperes érdekében állt a sérelemdíj iránti kereseti kérelem jogalapjának és összecszerűségének a bizonyítása, melynek nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj vonatkozásában helytálló döntést hozott, az indokolással pedig teljeskörűen egyetértett.

[55] Előadta, hogy a felperes a 9. számú beadványában kérte a tárgyalás tartását, azonban a tárgyalás tartására irányuló kérelmet sem 2025. június 6-án kelt fellebbezésében, sem a 2025. július 9-én kelt hiánypótlásában nem terjesztette elő, ezért kérte a fellebbezés Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívüli elbírálását.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[56] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[57] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást teljeskörűen feltárta, a döntését a peradatok okszerű mérlegelésével hozta meg, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386.§ (4) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben.

[58] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[59] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[60] Az Mt. 22.§ (1) bekezdése szerint a jognyilatkozatot – ha munkaviszonyra vonatkozó szabály vagy a felek megállapodása eltérően nem rendelkezik – alaki kötöttség nélkül lehet megtenni. A (4) bekezdés szerint az alaki kötöttség megsértésével tett jognyilatkozat – ha e törvény eltérően nem rendelkezik, - érvénytelen. Az (5) bekezdés kimondja, hogy a munkáltató az egyoldalú jognyilatkozatát az e törvényben meghatározott esetben köteles írásban indokolni és az igény érvényesítésének módjáról és ha az elévülési időnél rövidebb, annak határidőjéről a munkavállalót kioktatni.

[61] Az Mt. 64. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a munkaviszony megszüntethető közös megegyezéssel, felmondással és azonnali hatályú felmondással. A (2) bekezdése szerint a megszüntetés okának az indokolásából világosan ki kell tűnnie. A megszüntető jognyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevő bizonyítja.

[62] Az Mt. 65. § (1) bekezdése kimondja, hogy a munkaviszonyt mind a munkavállaló, mind a munkáltató felmondással megszüntetheti.

[63] Az Mt. 66. § (1) bekezdése szerint a munkáltató a felmondását köteles megindokolni.

[64] A felperes az elsőfokú eljárás során mindvégig arra hivatkozott, hogy a munkáltató 2024. február 6-án szóban jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát.

[65] A felperes azonban a fellebbezésében megváltoztatta ezen hivatkozását és előadta, hogy „a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmazza, hogy az alperes törvényes képviselője elismerte, hogy SMS-ben felmondott a felperesnek 2024. február 6. napján ...”.

[66] A Pp. 373. § (1) bekezdése kimondja, hogy a fellebbezésben és a másodfokú eljárás során – a (2) – (5) bekezdésben foglalt kivételekkel – a keresetett a viszontkeresetet és a beszámítást (e szakaszban a továbbiakban együtt: kereset), illetve az ellenkérelemet megváltoztatni nem lehet, utólagos bizonyításnak nincs helye. A kereset-, illetve ellenkérelem-változást elutasító végzést a másodfokú bíróság legkésőbb az ítéletében vagy az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzésében indokolja.

[67] Figyelemmel arra, hogy a felperes a fellebbezésében a keresetét megváltoztatta és arra hivatkozott, hogy az alperes SMS-ben szüntette meg a jogviszonyát, a másodfokú bíróság a keresetváltogatást elutasította.

[68] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a felperes az elsőfokú eljárás során az alábbi hivatkozásokat terjesztette elő, miszerint munkáltató szóban szüntette meg a munkaviszonyát 2024. február 6-án. A felperes a keresetében a 6. oldalon szóban történő azonnali hatályú felmondásra hivatkozott. A 2024. november 20-án kelt beadványában szintén előadta, hogy az alperes jogellenesen felmondott azonnali hatállyal felperesnek 2024. február 6. napján, mégpedig jogellenesen, csak szóban, indokolás nélkül.

[69] A felperes a 33.M.70.334/2024/14. számú jegyzőkönyv utolsó előtti bekezdésében előadta, hogy „a 2024. február 6-án kelt átvételi elismervényen kívánom bizonyítani azt, hogy a közös megegyezést megelőzően az alperes azonnali hatályú felmondással szóban szüntette meg a munkaviszonyomat ...”. A 33.M.70.334/2024/19. számú jegyzőkönyvben a felperes szintén arra hivatkozott, hogy a munkáltató 2024. február 6-án szóban szüntette meg a munkaviszonyát.

[70] A felperes indítványozta név 3 építésvezető tanúkenti kihallgatását, aki arról tudott volna nyilatkozni, hogy ügyvezető neve2 ügyvezető azt mondta, hogy nem dolgozhat 8 órában, mert akkor ki kell termelni a munkabérét. Továbbá tanú tanúkenti meghallgatását is kérte, aki alátámasztotta volna az általa előadottakat. A felperes a 2025. április 15-én tartott tárgyaláson ismételtén úgy nyilatkozott, hogy ügyvezető neve2 2024. február 6-án telefonon, szóban közvetlenül mondta, hogy 8 órában kell dolgoznia. A felperes még ugyanezen a tárgyaláson elállt tanú és név 3 tanúkenti meghallgatásától.

[71] Az elsőfokú bíróság a 33. M.70.334/2024/14.számú jegyzőkönyv 8. oldalának 3. bekezdésében rögzítette az „Átvétel” elnevezésű irat tartalmát, miszerint: „Alulírott Felperes1től (1954. október 22.) átvettem név 3 (1970.07.22.) 2 db védősisakot, 1 db munkavédelmi bakancsot 44. sz. B0473. Átvétel dátuma: 2024. 02.06. kedd Aláírási záradék: A leszámolás avégett, mert azonnali hatállyal felmondta a munkaviszonyomat az Alperes1 részéről név 3 szóban azzal, hogy majd írásban a ügyvezető neve2 ügyvezető eszközli a 8 órás munkarend végett.”

[72] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az elsőfokú eljárás során a felperes mindvégig szóbeli azonnali hatályú felmondásra hivatkozott. A fellebbezésében ezen tényállítását megváltoztatta, azonban nem álltak fenn a Pp. 373. §-ában foglalt feltételek, ezért a másodfokú bíróság ezen fellebbezési kérelmet elutasította.

[73] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a Pp. 265.§ (1) bekezdése alapján a perben a felperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy az alperes 2024. február 6-án szóban jogellenesen megszüntette a jogviszonyát. A felperes azonban a lefolytatott

bizonyítási eljárás során a tényelőadását nem bizonyította, így a kereseti kérelme megalapozatlan volt.

[74] Az Mt. 28.§ (1) bekezdése szerint a megállapodás megtámadható, ha annak megkötésekor a fél valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben volt, feltéve, ha tévedését a másik fél okozta vagy felismerhette. A megállapodást bármelyik fél megtámadhatja, ha a szerződéskötéskor lényeges körülményben, ugyanabban a téves feltevésben voltak.

[75] A megtámadásra irányuló jognyilatkozatot a tévedés felismerésétől vagy a jogellenes fenyegetés megszűnésétől kezdődően 30 napon belül kell előterjeszteni. A megtámadási határidőre az elévülés szabályai megfelelően irányadók azzal, hogy 6 hónap elteltével a megtámadás joga nem gyakorolható.

[76] A felperes az elsőfokú eljárás során ellentmondásosan nyilatkozott, egyrészt előadta, hogy nem támadta meg a közös megegyezést (33.M.70.334/2024/19. számú jegyzőkönyv harmadik bekezdés) „Én a közös megegyezést az alperesnél nem támadtam meg, mivel akkor én már pert indítottam.”

[77] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy figyelemmel arra, hogy a felperes a megadott határidőn belül a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló megállapodást nem támadta meg, így a munkaviszonya a közös megegyezésben foglalt időpontnak megfelelően 2024. február 10-én szűnt meg.

[78] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre is, hogy közös megegyezéssel szűnt meg a felek közötti jogviszony, ezért nem vizsgálta a felperes kereseti kérelmét az egyenlő bánásmód sérelme és a joggal való visszaélés kapcsán. A másodfokú bíróság e vonatkozásban teljeskörűen helybenhagyja helyes indokolásánál fogva az elsőfokú ítéletet.

[79] Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra is, hogy a munkaviszony helyreállításának az Mt. 83.§ (1) bekezdése a) pont aa) alpontja, illetve a) pont ab) alpontja és c) pontja szerinti törvényi feltételek nem álltak fenn, így a munkaviszony helyreállítás iránti kereseti kérelmet elutasította.

[80] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a sérelemdíj mértékét is, ezért az indokolás szükségtelen megismétlése nélkül helyes indokainál fogva hagyta helyben az elsőfokú ítéletet e vonatkozásban is a másodfokú bíróság.

[81] A felperes kifogásolta, hogy az ítéletben foglalt döntés nem terjedt ki a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, így pl. az ügyészi fellépés körében az elsőfokú bíróság nem döntött, hogy adócsalás történt.

[82] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkező részében a felperes egyéb kereseti kérelmeit elutasította, melybe nyilvánvalóan beletartozik ezen kereseti kérelem elutasítása is. Az elsőfokú bíróság valóban nem indokolta meg ezen elutasító végzésben az ügyészi fellépés kapcsán előterjesztett kereseti kérelmet, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 384.§ (2) bekezdése a) - b) pontja alapján kiegészíti az indokolást.

[83] A Pp. 508.§ (1) bekezdése tartalmazza a munkaügyi pereket, de abban nem lelhető fel, hogy az adócsalás tárgyában az ügyészi fellépés indítványozása a munkaügyi perek közé tartozik, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a felperes ezen kereseti kérelmét.

[84] A felperes a fellebbezésében hivatkozott az elsőfokú bíróság elfogultságára. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy egyrészt, az elsőfokú eljárás során azonban az elfogultsági kifogását elbírálták, másrészt az elsőfokú bíróság határozatot hozott, ennek következtében az elfogultság tárgyában már nem is lehet az eljárást lefolytatni.

[85] A felperes előadta, hogy az alperes 2025. március 17-i beadványa hatálytalan. A felperes az elsőfokú eljárás során erre nem hivatkozott, ezért már ez a fellebbezési eljárásban nem pótolható.

[86] A felperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy kérte, hogy az elsőfokú bíróság keresse meg a NAV-ot, figyelemmel arra, hogy járulékokat vontak le tőle. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a járulékok fizetése nem tartozik a munkaügyi bíróság hatáskörébe, figyelemmel a Pp. 508. § (1) bekezdésére. Ezenkívül a felperes e körben szintén meg nem engedett keresetváltoztatást terjesztett elő, ezért a Pp. 373. § (1) – (3) bekezdése alapján ezen fellebbezési kérelmet elutasította.

[87] Megalapozatlan a felperesnek ügyvéd1 alperesi jogi képviselő kapcsán tett előadása is, figyelemmel arra, hogy az alperes jogosult helyettesítő ügyvéd alkalmazására. E körben pedig nem releváns a végrendelet körében előadott jogeset.

[88] A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a per a meghatalmazás elküldésével kezdődött, figyelemmel arra, hogy a jelen per a felperesi kereseti kérelem megindításával kezdődött, nem a meghatalmazás megküldésével, ezért ezen fellebbezési előadása sem megalapozatlan.

[89] Megalapozatlan a felperes azon előadása, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az elsőfokú bíróságot, hogy az e-maileket küldje meg oly módon, hogy az ne legyen „nem hivatalos”. A felperes ezen előadását az elsőfokú bíróság előtt kell előterjesztenie.

Záró rész

[90] A másodfokú bíróság a Pp.83.§-a alapján kötelezte a fellebbezési eljárásban perveztes felperest perköltség megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024.(XII.9.) IM rendelet 2.§-a alapján határozott meg.

[91] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a perben felmerült fellebbezési illetéket az állam viseli a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján.

[92] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el, mivel a felperes az első fellebbezésében tárgyalás megtartását nem kérte, utólag már nem kérheti tárgyalás tartását.

[93] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. §-a zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 16.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulicity Mária s.k.
bíró